

عنوان مقاله:

ترکیب ابعاد سیاسی و عرفانی در شخصیت امام خمینی (س)

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهشی متین (امام خمینی و انقلاب اسلامی)، دوره ۳، شماره ۱۱ (سال: ۱۳۸۰)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

خلاصه مقاله:

عرفان و سیاست دو بعد انفکاک نپذیر، شخصیت امام را تشکیل می‌دادند. درواقع زندگی شخصی و سیاسی امام را بایستی برآیند تعامل این دو بعد داشت. اگر در مورد پیشرفت روحی (معنوی) امام و اسفرار اربعه ملاصدرا مقایسه‌ای داشته باشیم، می‌توانیم بگوییم که دوران اولیه تاکید امام خمینی (س) بر عرفان و موضوعات مربوطه، به سفرهای اول و دومی که ملاصدرا اشرح داده ارتباط دارد؛ خودداری امام از درگیر شدن در فعالیتهای سیاسی علنی تا سال ۱۳۴۱ بدان علت بود که یک فرآیند سیاسی از آمادگی باطنی در ایشان در جریان بود. درگیر شدن امام در حوزه سیاست و رهبری انقلاب اسلامی به سفر سوم اسفرار ملاصدرا شباهت داشت. درواقع بینش بی‌نظیری که امام خمینی (س) در مقاطع بحرانی و حساس انقلاب از خود نشان دادند را صرفاً نمی‌توان در چهارچوب فراست سیاسی توضیح داد. امام بصیرتی داشت که فراتر از مقاطع بلاقطع بالافصل را می‌دید؛ این بصیرت شهود عرفانی امام در حوزه سیاست بود. درواقع پیشرفت امام به سوی «سرچشمه عظمت و جلال» بود که او را قادر ساخت انقلابی را رهبری کند که به متابه سلوک دسته جمعی مردم ایران بود. مقاله حاضر به بررسی ابعاد سیاسی و عرفانی شخصیت امام و سفرهای چهارگانه در زندگی ایشان می‌پردازد. خلاصه ماثینی: اگر در مورد پیشرفت روحی (معنوی) امام و اسفرار اربعه ملاصدرا مقایسه‌ای داشته باشیم، می‌توانیم بگوییم که دوران اولیه تاکید امام خمینی (س) بر عرفان و موضوعات مربوطه، به سفرهای اول و دومی که ملاصدرا اشرح داده ارتباط دارد؛ خودداری امام از درگیر شدن در فعالیتهای سیاسی علنی تا سال ۱۳۴۱ بدان علت بود که یک فرآیند سیاسی از آمادگی باطنی در ایشان در جریان بود. این مناجات در متون و بیانیه‌های متعلق به مراحل مختلف زندگی ایشان حضور دارد: در شرحی بر حدیثی از امام جعفر صادق (ع) در مورد لقاء الله که در چهل حدیث ایشان (۱۳۱۹) آورده شده است؛ در یکی از آثار ایشان در رابطه با ابعاد باطنی نماز، معارج السالکین، که در همان سال (۱۳۱۱) تکمیل شد؛ در «جهاد اکبر یا مبارزه با نفس»، متن یک سخنرانی که در رابطه با تهذیب نفس در نجف در سال ۱۳۵۱، ارائه شد؛ در سخنان ایشان در رابطه با تفسیر سوره فاتحه (حمد) که در دی و بهمن ماه ۱۳۵۸ از تلویزیون پخش شد و در «راه عشق»، نامه‌ای که امام خمینی به عروشش، فاطمه طباطبائی در سال ۱۳۶۳ نوشت. بنابراین، اشیاق برای «کشف حجب نورانی و دسترسی به سرچشمه عظمت و جلال» یک عنصر دائمی در زندگی مذهبی عبادی امام خمینی (س) به حساب می‌آید و تنها با درنظر داشتن این عنصر است که می‌توان تمامیت مبارزات و توفیقات ایشان، از جمله مبارزات و موفقیتهای سیاسی شان، را درک کرد.

کلمات کلیدی:

امام، عرفان، سیاسی، ملاصدرا، امام خمینی (س)، سفر

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1933523>
